

AF-XLIV Z-3

Teze Tomáše Bati (1932), Ralfa Dahrendorfa (2003), Karla Engliše (1932)

PŘELOM HOSPODÁŘSKÉ KRIZE?

Nevěřím v žádné přelomy samy od sebe. To, čemu jsme zvyklí říkat hospodářská krize, je jiné jméno pro mravní bídu. Mravní bída je příčina, hospodářský úpadek je následek. V naší zemi je mnoho lidí, kteří se domnívají, že hospodářský úpadek lze sanovat penězi. Hrozím se důsledku tohoto omylu. V postavení, v němž se nacházíme, nepotřebujeme žádných geniálních obrátů a kombinací. Potřebujeme mravní stanoviska k lidem, k práci a veřejnému majetku. Nepodporovat bankrotáře, nedělat dluhy, nevyhazovat hodnoty za nic, nevydírat pracující.

Tomáš Baťa, 1932

ROZPAD PRÁVA A ŘÁDU – OCHOTA NEOZÝVAT SE

Akademické fórum vybízí svými aktivitami k úvaze o aktuální oprávněnosti Dahrendorfových tezí, že

„prožíváme rozpad práva a řádu jak ve vlastní zemi, tak po celém světě“,
a že „určitá měřítko postmoderního chování, totiž ochota neozývat se proti relativně méně závažným porušením zákona pronikla hluboko do veřejných institucí“.

(Ralf Dahrendorf: Hledání nového řádu. Praha, Paseka 2007. Str. 35 +2, 43 +7.)

Ralf Dahrendorf, 2003

CHARAKTER A VZDĚLÁNÍ

Má-li demokracie splnit své historické poslání, potřebuje lidí nejen takových, kteří veřejnému hospodářství rozumějí.

Vládě demokratické působí největší potíže,

že správcové veřejných zájmů nedovedou se při jich správě povznést

nad své zájmy soukromé nebo stranické, anebo že prostě nerozumějí problémům, před které jsou postaveni.

Obojí demokracii diskredituje.

Demokracie vyžaduje tedy charakter a vzdělání.

První rektor Masarykovy univerzity,
poslední předúnorový rektor Univerzity Karlovy
Karel Engliš, 1932